

PRAŽSKÝ TOULKY - PETÁŇN

Neděle, 22 duben 2012

V dnešních toulkách Vás pozvu na PetáŇn, odkud se vydáme na Pražský hrad. Právě v jarních měsících, kdy se zelená a kvete, má být tato vycházka pákným zážitkem lahodícím oku. Nejprve něco málo z historie - v místech dnešního PetáŇna bývaly kdysi lesy a skály.

Pro rozstávající se Prahu však bylo tážeba velké množství základního stavebního materiálu - kamene a ten se začal tážít právě zde.

Na místě začaly vznikat opukové lomy a jelikož se kámen latinsky říká petra, časem se 327 m vysoký kopec do názvu PetáŇn. Do té doby měl kolik názvů, nejčastěji Vrch sv. Vavřince podle blízkého kostela. Také zde v minulosti bývalo popraviště, o kterém se mluvilo hlavně v souvislosti s vyraždáním Slavníkovců. Po vybudování Hladové zdi císařem Karlem IV. se popraviště přesunulo na vrch Vítkov. V období renesance došlo na PetáŇn vysazování stromů a místo tak začalo pomalu měnit svou podobu.

Roku 1889 vyrazili členové Klubu českých turistů na výstavu do Paříže, kde je nejvíce zaujala Eiffelova věž. Nadšenou myšlenkou vybudování podobné věže v Praze. Dali dohromady poáteční tisícovku zlatých a oslovili veřejnou sbírkou na vybudování rozhledny. Ačkoli někteří lidé považovali sbírku za vtip, brzy se sešlo mnoho lidí a mohlo se začít se stavebními pracemi. Na projektu se podílel Vratislav Pasovský a inženýři Prácheň a Souškem. 16. března 1891 započala výstavba věže 63,5 m vysoké, vážící 175 tun s 299 schůdky. Výstavba docházela na dnešní dobu k neuvěřitelným pracovním postupům, například pomocníci, kteří nahraňvali rozhlednou nýtý k sesazení dílů, je vyhazovali nahoru konstruktéři a ti je kovovými kleštěmi zachytávali... Nicméně už 2. srpence byla stavba hotová a slavnostně 20. srpna 1891 otevřena pro dychtivé návštěvníky, kterých tehdy, u příležitosti Zemské jubilejní výstavy, bylo v Praze mnoho. Ještě jeden méně známý údaj - v následujících letech měla rozhledna na kahánku, Adolf Hitler totiž své návštěvy v Prahy v březnu 1939 usoudil rozhledna kazí výhled z Pražského hradu a hrozilo její zbourání.

Pojďme však do současnosti. Na PetáŇnskou rozhlednu se v současnosti dostaneme několika způsoby. Nejznámější je asi cesta lanovkou ze stanice Újezd, lze se dojít i od Strahova a z Vláčské ulice. Má j tip pro vás je však tento - zkuste se, stejně jako já, pářed návštěvou PetáŇna oběrstvit ve známém OC na Smíchově, vyjet do nejvyššího patra a odtud pářejít po lávce do parku Sacré Couer (je sem pářístup z Drtinovy, pářtip. Holeškovy ul.), odtud mážete jít shlédnout klášter s kostelem sv. Gabriela v Holeškově ul. (uář jsem o něm zde kdysi psala). Dále do Sadů Kinských s empírovým letohrádkem zvaným Musaion, kde je umístěna národopisná expozice.

Pokračujte po krásných obnovených a upravených cestách sady až k děsnému kostelíku sv. Michala (i o něm už jsem resp. řekla). Poté vzhůru po cestičkách, kolem štefaníkovy hvězdárny pářes Ráňový sad až k rozhledně. Pářestože mám fobii z výšek, výstup nahoru na rozhlednu jsem si neodepřela, stejně jako návštěvu známého bludiště. Stojí zde i několik sakrálních památek. Kromě již v úvodu zmíněného kostela sv. Vavřince i kaple Božského hrobu z r. 1737, tzv. jeruzalémského typu s kamennou kopulí a osmi sloupy a kaple Kalvárie z r. 1735.

Wintonův pramen Po návštěvě bludiště pokračujeme cestičkami ke Strahovskému klášteru. Vidění je mnoho - Nebozíček, sochy známých osobností, pářirodní památka PetáŇnské skalky. 22. 5. 2009, u pářistých narozenin sira Nicholase Wintona, byl na jeho počest ve Velké strahovské zahradě otevřen Sad zachránce pářed holocaustem. A pramen, který zde vyvěrá, nese jméno statečného zachránce. V Lobkovické zahradě má ř navštívit tolu XXII, kde je výstava fotografií z podzemní Prahy. V těchto místech je dle mého soudu jeden z nejkrásnějších výhledů na Pražský hrad. Dále se dostáváme do areálu Strahovského kláštera.

Můžete zde navštívit též muzeum miniatur. Odtud na Pohořelec a následně doputovat ke slibovanému cíli a vycházky – Pražskému hradu. I když tuto trasu od Pohořelce na Hradčanské náměstí miluji, mám pro vás ještě jiný tip na neméně krásnou a zajímavou trasu. Z Pohořelce zamířte do prostoru mezi Keplerovou a Myslbekovou ulicí (tramvají č. 25 - Hládkov), kde se nachází starý vojenský hřbitov. Byl založen roku 1786, poté, co císař Josef II. zakázal pohřbívat mrtvé uvnitř města. Sloužil dělostřelecké posádce a jejich rodinám. Zanikl roku 1906, a do II. světové války byl udržován. Později docházelo k jeho chátrání a 1. 1. 1987 byl vyhlášen kulturní památkou. Já jsem toto místo navštívila na konci devadesátých let, současný stav dle foto z netu bohužel nic moc. Místo doporučuji. Pokračujeme na Nový svět. Místo se nachází na Pražském hradu, zde se zastavil i náš. Pokochejte se krásou líbezných domečků a zaboďte směrem k Loretu a odtud na Pražský hrad. Další zajímavosti v těchto místech – z Nového Světa do ulice Kanovnické, zde kostel sv. Nepomuckého z let 1720-1729, první stavba K. I. Diezenhofera. Z Nového Světa do Kapucínské ulice, zde kostel kapucínů s kostelem. V Kapucínské ulici 214/2 Hradčanský domeček (nepřístupný), bývalá muřina gestapo a obávané sídlo StB.

Pokud jste milovníky divadla můžete na Novém Světe v době 24. 6. – 1. 9. navštívit letní scénu Divadla Ungelt. Nezapomeňte si ovšem včas rezervovat vstupenky.

Krásné jarní toulky Prahou přije
MIA